

на 11¹/₂ часа. — Ето какво ни пишеха на 2/14 ноемврия г. г. Михайловъ и Тотевъ по това наше пжтуване за Манчестеръ: „Ние ще се зарадваме много да ви посрѣщнемъ. Виждаме, че слѣдъ дохождането ви тукъ намѣрението ви е незабавно да трѣгнете за Петербургъ. Разбира се, че за това вие ще знаете най-добрѣ, но нашето мнѣние е, че Вие ще трѣбате тукъ още за нѣколко време, защото изново митинги се очакватъ да станатъ. Както и да е, ние ще желаемъ да се видимъ прѣди да замините“. — Тѣй ни канѣха и тѣ, па и други още съ писма да останемъ още за нѣкое врѣме въ Англия, и добрѣ, може би, щѣше да бжде, но ние бѣхме длѣжни да идемъ и въ другитѣ страни и при другитѣ правителства на великитѣ европейски сили, особено прѣдъ видъ на цариградската Конференция.

XXXI.

Приготовление за отпжтуване изъ Англия. — Женсонъ услужливъ и вѣнъ отъ Англия.

И така, ние захванахме вече да се готвимъ за пжтъ. Освѣнъ нѣкои необходими визити и писма, днитѣ 6/18, сжбота, и 7/19, недѣля, ние ги прѣкарахме токо-речи цѣли у г. Женсона въ Ритшмондъ. Не мога описа благопожеланията и молитвуванията, които се изказваха тия дни въ тоя домъ за успѣха на нашето дѣло, за освобождението на нашето отечество. За гостоприемството, което намирахме всѣкога въ тоя домъ, азъ нѣма да кажа тукъ ни дума вече. То е единъ отъ най-добритѣ, най-приятнитѣ и най-неизгладимитѣ спомени по това ни дълго и незабравимо пжтуване. И нека тази ми мимоходна само бѣлѣжка въ тоя случай бжде, ако е възможно, най-краснорѣчивото и най-живото изражение на признателността